

➔ Interview met Pauline Maas, Multimediadocente en mediawijsheid-duizendpoot!

Met als opleidingsachtergrond Textiele werkvormen kreeg Pauline Maas haar entree binnen het onderwijs als handwerk juf. Hierna werkt ze jarenlang in de automatisering en ging ze steeds meer voorlichting geven op scholen aan ouders, docenten en leerlingen over mediawijsheid. In 2005 heeft ze de stap genomen om haar eigen bedrijf 4PIP te beginnen en doet ze veel projecten voor het nieuwe Bureau Jeugd en Media (het oude Mijn Kind Online). Ze combineert dit met haar werk als multimediadocent op een school voor speciaal onderwijs.

Pauline Maas en de interviewer René van Liesdonk zijn geen onbekenden voor elkaar en hebben in het verleden samengewerkt bij het informeren van ouders en leerkrachten op gebied van internetgebruik en opvoeding. René houdt zich nu

vooral bezig met kinderinternet de Surfleutel en Pauline met kinderen en programmeren en mediawijsheid. Ze hebben elkaar al een tijdje niet meer gesproken, dus gewoon maar beginnen.

René trapt af:

R: Hallo Pauline, tijdje geleden. Hoe gaat het met je?

P: Gewoon lekker druk met alles rondom mediawijsheid en programmeren met kinderen. Veel te veel mogelijkheden om uit te kiezen.

R: Ik ken je vooral van thema-avonden en kindertainingen op scholen. Doe je dat nog?

P: Jazeker, nu via Bureau Jeugd & Media. Met een team van zo'n 15 MKO sprekers heeft Justine Pardoën dit bureau opgezet omdat Mijn Kind Online naar kennisnet is overgegaan en zich niet meer toelegt op het verzorgen van thema-avonden etc. Die specialisatie wordt nu binnen Bureau Jeugd & Media verder ontwikkeld en we krijgen vanuit het oude Mijn Kind Online opdrachten toegespeeld die binnen onze expertise vallen.

Maar om je een beeld te geven van mijn activiteiten op dit gebied. Ik ben spreker op zo'n 60 themavond per jaar, verzorg regelmatig studiedagen voor docenten naast nog andere lezingen. Een keer of vier per jaar doe ik dit in het Engels op internationale scholen, waarvoor ik ook al enkele malen de oversteek naar Engeland heb mogen maken. Alleen al voor de thema-avonden en trainingen rijdt ik 30.000 kilometer per jaar; zo klein is Nederland dus niet zie je wel.

R: En 4PIP dan? Ik denk dan aan Internetkwartetspel, Internetmemoriespel en boeken die je voor Gamemaker hebt geschreven.

P: Het Internetkwartetspel en Internetmemoriespel worden nog steeds goed gebruikt en ik heb hiermee in het verleden veel kindertainingen op scholen gegeven. Je zet op een vrij eenvoudige manier kinderen aan het denken m.b.t. de do's en don'ts bij internetgebruik, chatten, etc. en daar is zoveel mee gewonnen; heel waardevol. Overigens is het nog steeds zo, dat er via mijn website www.4PIP.nl veel gratis lesbrieven te downloaden zijn voor leerkrachten om zelf te gebruiken.

Ja, en de lesmaterialen en boekjes

voor Gamemaker worden nog veel aangeschaft. Het is erg goed om kinderen zelf games te leren maken, zelf te leren programmeren. Ik probeer dit zo laagdrempelig mogelijk te maken. Ik heb trouwens zelf al zeker 1.000 kinderen geleerd om Games te maken met Gamemaker. Voor de lezers is het belangrijk te weten dat Gamemaker freeware is en eenvoudig gratis te downloaden.

R: Hoe verzin je die dingen eigenlijk? Zo'n Internet kwartet- of -memoriespel?

P: Tja, ik was natuurlijk handwerkjuf hè. Iets van dat Crea-Bea heb ik bijklaar nog steeds in me, ha, ha!

R: Als het om mediawijsheid gaat, verandert alles supersnel. Hoe houd je dit allemaal bij?

P: Naast het uitwisselen van nieuwtjes met mijn vakbroeders en -zusters bezoek ik zelf zo'n 8 congressen per jaar waar onder het Safe-Internetcongres in Brussel.

Ik lees veel onderzoeken en rapporten om optimaal op de hoogte te blijven van ontwikkelingen en mogelijkheden.

R: Als het gaat om internetgebruik en social media, wie moet je dan informeren en helpen? De ouders en leerkrachten of de kinderen zelf?

P: Iedereen! Allemaal! Zowel ouders, leerkrachten als kinderen moeten voldoende mediawijs zijn om bewust om te kunnen gaan met alle digitale mogelijkheden.

R: Dat bewust omgaan met digitale mogelijkheden, hoever zijn we daar al mee?

P: We boeken vooruitgang, maar er is nog héél veel te winnen en niet alleen bij onze kinderen hoor! We storen ons als volwassenen vaak aan de verbinding tussen "de jeugd" en hun smart Phone. Ze zitten maar te Whatsappen en te SMS-en en wat al niet meer. Maar ik hoor nu toch ook regelmatig van kinderen dat het ongezellig is in de huiskamer, omdat de "oudere jeugd" die smart Phones niet met rust kan laten. "Help, mijn ouders zijn verslaafd aan Facebook" zou een mooie titel zijn voor een nieuw boekje! Kinderen zijn minder naïef dan we denken, maar we moeten ze wel blijven helpen. Ik geef nu geregeld lessen aan kinderen met als thema "mindfull omgaan met social media". Niets ontmoedigen, dat zeker niet, maar gewoon een bewuster gebruik stimuleren. Je merkt het al aan instanties en bedrijven om ons heen. Bij sollicitatieprocedures werd steevast even op de kandidaat

Gegoogled op profielsites etc. van vaak jaren en jaren geleden. Zo was de kandidaat door wat minder positieve uitingen op internet kansloos voor die ene baan. Gewoon door plaatjes, teksten, etc. op internet. Dit wordt nu wel meer gerelativeerd; in de pubertijd doen we allemaal wel eens dingen die we liefst willen vergeten. Maar ja, wat je eenmaal op internet zet, gaat er zomaar niet meer af. Er is nu een sterke lobby richting aanbieders van digitale mogelijkheden, om er voor te zorgen dat het niet alleen mogelijk is om iets te plaatsen, maar ook om iets te kunnen verwijderen. Waarom zit er op Facebook alleen een "Likeknop" en bijvoorbeeld geen "Unlike knop"?

R: Je praat met enorm veel passie over waar je allemaal me bezig bent. Wat drijft je?

P: Nieuwsgierigheid en verbazing! Er gebeurt zo veel om ons heen, de ontwikkelingen gaan zo snel en ik vind de mogelijkheden zo leuk. Ik wil alles weten! Alle voor en nadelen, de do's en don'ts. Ik verbaas me keer op keer wat mensen geboden wordt en hoe ze er mee omgaan, zowel positief als negatief. Ik wil mijn nieuwsgierigheid en verbazing delen met anderen.

Ik wil delen, waarschuwen en helpen. Daar krijg ik zoveel voldoening van, dat ik voorlopig echt nog even doorga!

R: Wat kunnen we in de toekomst van je verwachten?

P: Het jaar 2014 ga ik me steeds meer richten op de projecten rond programmeren voor kinderen. Programmeren ontwikkelt en stimuleert zowel bij meisjes als jongen logisch nadenken en probleemoplossend vermogen. Programmeren is zeker niet alleen een jongensding, dat wordt vaak ten onrechte gedacht.

Er zijn plannen voor een boek, website en ook nieuwe tools voor de website CodeKinderen staan op stapel.

Natuurlijk gaan de lezingen over sociale media en mijn lessen als multimedia docent op de school voor speciaal onderwijs gewoon door.

R: Pauline, dit interview is een mooie update en je hebt ons weer flink wat stof gegeven tot nadenken. Bedankt!

P: Graag gedaan.

Wil je meer weten over de activiteiten van Pauline Maas en wat eventueel de mogelijkheden voor jouw school zijn zie www.4PIP.nl en www.bureaujeugdmedia.nl.

